

Sol, ecce, lentus occidens

Brevier-Himno

Ordinara tempo > 2-a kaj 4-a semajno > merkredo > vespera laŭdo

*Sol, ecce, lentus occidens
montes et arva et æquora
mæstus relinquit, innovat
sed lucis omen crastinæ,*

*Mirantibus mortalibus
sic te, Creator provide,
leges vicesque temporum
umbris dedisse et lumini.*

*Ac dum, tenebris æthera
silentio prementibus,
vigor laborum deficit,
quies cupita quæritur,*

*Spe nos fideque divites
tui beamur lumine
Verbi, quod est a sæculis
splendor paternæ gloriæ.*

*Est ille sol qui nesciat
ortum vel umquam vesperum;
quo terra gestit contegi,
quo cæli in ævum iubilant.*

*Hac nos serena perpetim
da luce tandem perfrui,
cum Nato et almo Spiritu
tibi novantes cantica.*

Amen.

Jen: Lante iras for la sun'
de l' montoj, kampoj kaj de l' mar'.
«Adiaŭ», triste diras ĝi,
kaj: «Ĝis morgaŭa lum-reven'!»

Mirante ni admiras Vin,
pro Via saĝo, ho Kreint':
Alternan ordon donis Vi
de ombro kaj de nova hel'.

Mallum', premanta per silent',
plenigas la eteron nun,
laboroforton prenas for
kaj nin invitas al kviet'.

Ni tamen viglas en l' esper',
ke nin ĝojigos Via bril',
la lumo de l' eterna Vort',
la splendo de la Patra glori'.

Ho vera Suno sen subir',
ho klara senvespera Tag',
deziras Vin la tuta ter',
ĉieloj prijubilas Vin.

Al ni donacu ĝui Vin
senfine en serena lum',
ho Patro, Filo kaj Spirit',
per novaj kantoj glori Vin.

Amen.

latina T: ĉe Anselmo Lentini (1901-1989) E: Peter Langenecker kaj
Albrecht Kronenberger 2005